HUGO DE SANCTO VICTORE. EXCERPTA
3. Viertel 12. Jh.
Seite 118r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

cere debeas. ⁊ idco ñ p̃sumo offendere p̃u
mũ. ne in parmo ⁊ parmũ offenda ⁊ dm̃ me
ũ. Sic m̃ iudet̃ quoties occulta aliq̃ inne
cessitate ꝓscientia remordet. maxime si
talia fuerint in q̃b̃ dispensatio institutio
nis indulgentia admittat. q̃ ea q̃ ꝓ̃ natu
rã s̃ ⁊ sine peccato nũq̃ fieri potuerunt.
ñ accipiunt remissionẽ. ñ habuerint cor
rectionẽ. In hũ m̃di q̃ occultis inq̃b̃ ꝓ̃pra
lis institutionis ñ naturalis p̃ceptionis
p̃uaricatio ẽ. iudet̃ m̃ nũq̃ ea q̃ latent
manifestis scandalũ ⁊ maxime his que
sine grauí scandalo mutari ñ possunt p̃
iudicare debere. ⁊ magis expedire ut
in manifestis scandalũ cauetur. ⁊ de occultis
⁊ g̃ã ⁊ mĩam ꝓfuguãt. Posse aut̃ fieri
ut q̃d aliquando p̃ scandalo uitando
concessitate cõtra institutionẽ agãt. q̃ oc
cultũ ẽ ⁊ p̃bari ac p̃hoc uitari ñ potẽ.
penitentia ⁊ dolentia p̃ mĩam ñ inputet̃.
Vir potestatẽ sui corpis ñ habet s̃; mul
ier. Similit̃ mulier potestatẽ corpis
sui ñ habet s̃; uir. Potẽ q̃ uir siue
mulier peccando facere. ut potestã
tẽ in corpe alt̃ p̃dat. s̃; facẽ ñ potẽ ut
alt̃ potestatẽ sui corpis quam̃ in se ẽ
tollat. Q̃d sui iuris ẽ p̃dere potẽ. q̃d
suũ ñ ẽ tollere ñ potẽ. Sic ⁊ si aliquan
do faciat ut debitũ suũ in corpe alt̃
iure eugere ñ possit ñ tam̃ facẽ ut debi
tũ alt̃ in corpe suo iure negare possit.
Queritur aut̃ ⁊ debis q̃ se ducunt p̃ iuga
le pactionẽ. siue ante cũ sororib̃ aut
matrib̃ aut alis q̃b̃ libet linea cognationis
p̃pinq̃s cõmertũ habuisse carnale q̃d
faciendũ sit. Si hoc factũ esse legitimo
testimonio ꝓbari possit. Ego q̃dẽ q̃d iu
fieri rationabilit̃ posset. ppt̃ seruanda
pacẽ thori iugalis et m̃di testimonia
⁊ pbationes declinarẽ. Si aut̃ res omino
fieret. tẽ q̃dẽ ppt̃ horrorẽ facti ⁊ scan
dalũ uitandũ separationẽ fieri suade
rẽ. Sic tam̃ ut uitq; in iunentia p̃ma
nere cogerẽ q̃n quidẽ iugi sacramen
tũ adinuicẽ ñ scinderet̃. etiã si op̃ car
nalis ꝓmeritũ ꝓ̃ diceret̃. Si quis aut̃
dicat q̃m mulier q̃ ñ peccauit cogi
possit ad iunentũ ã inuita uideat. ⁊
hoc esse de miseria carnis acuũ uo
luptate q̃ se in p̃spitate ñ cohibet
dignũ ẽ ut in aduersitate q̃q; dolo
res illi̇ portet. Ista mulier q̃ m̃ dic̃
se iunere ñ posse. q̃d faceret. Si ma
ritũ et̃ longa iunua l̃ etiã p̃petua
egritudine p̃meret̃. Q̃m̃ q̃ ñ deser
eret in languore corpis iacentẽ.
cũ deserat modo deinquitate pe
nitentẽ. Vel si forte ꝓdicione carnis
sustinere ñ uult. legi carnis se ñ subi
uat neq; suscipiat ad delectationẽ
q̃d pati ñ uult ad afflictionẽ. Ita
hec q̃dẽ de occulto ꝓsensu iugi siue
de ceteris q̃ in eo occulta s̃ l̃ occultanda
⁊ uerenda esse possunt. nobis dicen
da fuerunt. sateam̃ q̃ sic dictũ ẽ in
ꝓsensu maritali iugiũ sanctũ ⁊
q̃ p̃ ipsũ legitime factũ q̃ q̃d aliud
ꝓ ipsũ stare ñ potẽ. Si hic solus
legitimo testimonio p̃bari potẽ. p̃
q̃ q̃ demonstrauim̃ quid sit iugi
ũ ⁊ exq̃ sit iugiũ dicendũ ratũ
esse debeat. Sequentẽ de bo
nis coniugii tractandum est.

Q̃d ta sit bona. q̃ iugiũ comitant̃.

Tridẽ fides. spes. plis. sacãmentũ
Tria s̃ p̃ncipalia bona iugii
q̃ iugiũ ꝓmitant̃. fides spes
⁊ plis. sacramentũ. In fide attendit̃.